

**THE ACADEMY OF MANAGEMENT
AND ADMINISTRATION IN OPOLE**

**MODERN
MANAGEMENT:
THEORIES, CONCEPTS,
IMPLEMENTATION**

OPOLE 2021

The Academy of Management and Administration in Opole

**MODERN MANAGEMENT:
THEORIES, CONCEPTS,
IMPLEMENTATION**

Monograph

*Edited by Marian Duczmal,
Tetyana Nestorenko*

Opole 2021

ISBN 978 – 83 – 66567 – 24 – 2

Modern management: theories, concepts, implementation. *Monograph.* Editors: Marian Duczmal, Tetyana Nestorenko. Opole: The Academy of Management and Administration in Opole, 2021, pp.394, illus., tabs., bibls. ISBN 978-83-66567-24-2.

Editorial Office:

The Academy of Management and Administration in Opole

45-085 Poland, Opole, 18 Niedziałkowskiego str.

tel. 77 402-19-00/01

E-mail: info@poczta.wszia.opole.pl

Reviewers

prof. Pavlo Zakharchenko, D.Sc, Berdyansk State Pedagogical University (Ukraine)

Sławomir Śliwa, PhD, the Academy of Management and Administration in Opole

Editorial Board

Chief editors

Marian Duczmal, Tetyana Nestorenko

Editorial board members

Nadiya Dubrovina (Slovakia), Wojciech Duczmal, Oleksandr Nestorenko (Slovakia),

Iryna Ostopolets (Ukraine), Tadeusz Pokusa, Olga Tsybulko (Ukraine)

Publishing House:

The Academy of Management and Administration in Opole

45-085 Poland, Opole, 18 Niedziałkowskiego str.

tel. 77 402-19-00/01

Authors are responsible for content of the materials.

© Authors of articles, 2021

© Marian Duczmal, Tetyana Nestorenko, 2021

© Publishing House WSZiA, 2021

TABLE OF CONTENTS

Preface	5
Part 1. Management and administration in business	7
Priority goals of the occupational safety management in Ukraine during the pandemic	8
Cryptocurrencies – a new financial market. The rules. Security and risk	16
Paradigm of implementation of digital transformations of economic processes	27
Cost management: modelling asymmetric cost behaviour	35
Business cycle management based on innovative development	43
Elements of the methodology and research methods in management and quality sciences	50
The essence, structure and goals of logistics processes in the enterprise	60
The impact of global processes on labour relations accounting	69
Sources of basic transformations in the fields of strategic management of entrepreneurial action	75
Prospects and opportunities for performance contracting in Ukraine	87
Management of economic potential of agribusiness entities	93
Formation of the management system at the enterprises of organic production of agricultural products	105
Part 2. Management and administration in the services sector	114
The role of management in religion tourism	115
Unblocking the "Odra – Danube" waterway	121
Ways of reforming socially relevant services in the transport's sphere	142
Models of intelligent information management technologies	159
Socio-psychological factors and their influence on the financial sector	170
Financial and property securement of efficient activity of telecommunications enterprises in Ukraine	179
Formation of the risk profile of the funded pension system	187
Technological tools of business intelligence for effective management of the enterprise	195
Open banking: a new era in banking	213
Formation of the risk management system of JSC «Oschadbank»	222

Part 3. Management and administration in education	229
Academic success in the context of distance learning	230
Preparation of future doctors for professionally communicative interaction in future professional activities in the context of higher medical education ...	236
The influence of Europeanization on the higher education modernization in Ukraine	240
Social responsibility in educational management	246
Problems of forming an effective communication system of higher education institutions in Ukraine	254
Use of elements of the dual form of education in the training of future educational managers	263
Teaching first aid methods in schools and universities	270
Problems of professional and pedagogical training of future teachers: implementation of competence approach	281
Influence of the specific nature of sports activities on the development of interpersonal communication and collective interaction among students	286
Diagnosis of organizational culture and trends in its development in higher education	294
Part 4. Sociology of Management	309
Demographic forecast as a tool for regional and local social policy of future and long-term social policy until 2035 and 2050	310
Social management of the labour adaptation process	333
Sociological ethos experience of the regional bureaucracy	339
Project "Places of memory of the Ukrainian revolution of 1917-1921" as a pedagogical technology of national-patriotic education of schoolchildren and students	345
Youth unemployment and employment, social and legal aspects of standards and deviation	352
Problems and prospects of youth policy development in Mariupol in the conditions of decentralization	358
Multi-ethnic city as an active socio-cultural space for the formation of intercultural competence	364
Compatibility and efficiency of the team	371
Corruption as a social and governance problem in post-communist countries	378
Organization and management of telephone consultations	385
Conclusion	393

PREFACE

The monograph is devoted to theoretical and practical issues of modern management: theories, concepts, implementation. In modern conditions, overcoming the crisis by the world economy acquires strategic importance in solving problems of improving the efficiency of management at all levels and finding key areas for improvement.

Management is multifaceted, multifunctional. So, many factors affect its development, which is studied by scientists in each case to identify strengths and weaknesses of management structures.

Rapid changes in the external environment of organizations necessitate an increase in the level of adaptation of enterprises to new operating conditions. At present, the practice of management can no longer operate exclusively on the theoretical and methodological basis that forms the basis of management. In modern conditions, organizations are increasingly using a combination of methodologies, principles, techniques invented in the practice of special areas of management, in particular in the practice of strategic, situational, innovative, personnel, environmental management, and more.

The creation of new approaches to the formation and functioning of organizations is primarily due to the formation of a new management paradigm based on today's realities. At the centre of this new worldview is man, his motives for behaviour, needs, intellect. The new management paradigm outlines new views on solving such important problems as the creation of modern organizational structures and new forms of enterprises, the behaviour of economic entities concerning the variables of the organization, the psychological aspects of managers, and more.

The purpose of publishing this monograph is to summarize existing and develop new scientific and practical approaches to solving the most pressing problems that arise in management. The results of future research will contribute to the sustainable efficiency of both businesses and the economy as a whole. The authors consider it appropriate to provide the material, grouping it into four blocks, which explores a set of theoretical, methodological, and practical problems of development of many areas of management, which include: management and administration in business, management, and administration in the private services sector, management and administration in education, management sociology.

The first part of the monograph deals with issues related to management and administration in business, namely, special attention is paid to such topics as priority goals of the occupational safety management in Ukraine during the pandemic; cryptocurrencies - a new financial market. the rules. security and risk; a paradigm of implementation of digital transformations of economic processes; cost management: modelling asymmetric cost behaviour; the impact of global processes on the accounting of labour relations; sources of basic transformations in the spheres of strategic management of entrepreneurial action; prospects and opportunities for the use of performance contracting in Ukraine; management of economic potential of agribusiness entities; formation of a management system at the enterprises of organic production of agricultural products.

The second part of the monograph is devoted to management and administration in the private services sector. The authors investigated in detail the issue - the role of management in religion tourism; ways to reform socially significant services in the field of transport; models of intelligent information management technologies; socio-psychological factors and their influence on the financial sector; financial and property securement of efficient activity of

telecommunications enterprises in Ukraine; technological tools of business intelligence for effective management of the enterprise; open banking: a new era in banking; formation of the risk management system of JSC Oschadbank.

The third part of the monograph reflects the problems of academic success in the context of distance learning; preparation of future doctors for professionally communicative interaction in future professional activities in the context of higher medical education; social responsibility in education management; problems of formation of an effective system of communications of higher education institutions of Ukraine; use of elements of the dual form of education in the training of future educational managers; teaching first aid methods in schools and universities; problems of professional and pedagogical training of future educators: implementation of the competence approach; the influence of the specifics of sports activities on the education of interpersonal communication and collective interaction of students; diagnostics of organizational culture and tendencies of its development in the system of higher education.

The last, fourth, part of the monograph reflects the compatibility and efficiency of the team, youth unemployment, and employment, social and legal aspects of standards and deviation, social management of labour adaptation; problems and prospects of development of youth policy of Mariupol in the conditions of decentralization; polyethnic city as an active socio-cultural environment for the formation of intercultural competence; corruption as a social and managerial problem in post-communist countries; organization and management of telephone counselling.

The team of authors hopes that the monograph contains useful research results that are relevant to scientists, students, and all those who are interested in modern management.

*Sincerely yours,
Editorial Board*

MULTI-ETHNIC CITY AS AN ACTIVE SOCIO-CULTURAL SPACE FOR THE FORMATION OF INTERCULTURAL COMPETENCE

Abstract. As a result of the processes of globalization and migration, modern cities are becoming more and more multi-ethnic, and therefore the problem of interaction and conflict-free existence of the titular nation and ethnocultural communities is becoming actual. The presented results of a sociological study of residents of the multicultural Ukrainian city of Melitopol to identify effective factors and mechanisms for increasing the level of intercultural competence of the urban community.

Keyword: multi-ethnic city, socio-cultural space, intercultural competence.

ПОЛІЕТНІЧНЕ МІСТО ЯК АКТИВНЕ СОЦІОКУЛЬТУРНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ФОРМУВАННЯ ІНТЕРКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Вступ

Процеси глобалізації та міграції в сучасному світі мають незворотний характер і розширюють культурне розмаїття держав. Більшість мігрантів у пошуках роботи поселяються в містах, що загострює питання їхнього впливу на консолідацію міської спільноти та взаємодії культур у середині міського середовища.

За фактом, етнічні меншини претендують на визнання і повагу своєї культурної ідентичності, а також на певний соціальний статус своєї групи. Це породжує нові форми взаємодій між меншинами і представниками титульної нації, які потребують ретельного вивчення для вироблення ефективної політики не лише на рівні міського самоврядування, але й державного. Звідси постає завдання формування інтеркультурної компетентності представників як місцевої влади різних рівнів, так і мешканців міста. Тому, важливе інтенсивне використання нових підходів та методик розвитку інтеркультурних компетентностей найактивніших суб'єктів модернізації культурного життя поліетнічних громад. Інтеркультурна компетентність розглядається як комплекс аналітичних і стратегічних здібностей агентів змін. Бути інтеркультурно компетентним сьогодні означає володіти набором моделей відповідної поведінки, знань, навичок, а також мати розвинену чутливість у ставленні до усіх груп населення, обізнаність, що забезпечує можливості для функціонування організації або груп фахівців для ефективної роботи в крос-культурних ситуаціях (Afanasieva, Bukrieieva, Glyns'ka, Orlov, 2020]. Відтак, відсутність комунікативної інтеркультурної компетентності стає однією з проблем сучасного управління, що не дозволяє

¹ Lyudmila Afanasieva – Ph.D in Philosophical Sciences, Associate Professor, Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University, Melitopol, Ukraine.

² Iryna Bukrieieva – Ph.D in Philosophical Sciences, Associate Professor, Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University, Melitopol, Ukraine.

³ Natalia Hlebova – Doctor of Sociological Science, Associate Professor, Bogdan Khmelnytsky Melitopol State Pedagogical University, Melitopol, Ukraine.

сучасній громаді максимально конвертувати успішну комунікаційну крос-культурну політику.

Результати дослідження

Рада Європи ще в 2008 році критично переглянула політику мультикультуралізму і запропонувала інтеркультурну модель управління культурним розмаїттям. Інтеркультуралізм як політика і практика виник саме в міському середовищі, и передбачає активний й позитивний діалог різних культур як на рівні мікротериторій, так і суспільства в цілому, на їхньому взаєморозумінні та взаємозбагаченні.

Враховуючи той факт, що етнічний склад українському місті Мелітополі формувався протягом 230 років, і сьогодні в місті мирно проживають понад 100 представників етнічних та національних спільнот, функціонують 31 національно-культурне товариство, місто з 2008 року є активним учасником Програми Ради Європи «Інтеркультурні міста» [Intercultural cities programme 2007] і прагне застосувати політику інтеркультурності як ресурс накопичення соціального капіталу.

Одним з векторів реалізації інтеркультурної інтеграції українського міста Мелітополь є налагодження соціального партнерства мелітопольської громади з мерією задля ефективної співпраці з визначення пріоритетних напрямків втілення ІСС «Плану інтеркультурної інтеграції міста Мелітополь на 2015-2020 рр.».

З цією метою науковці Центру соціологічних досліджень Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Б.Хмельницького ініціювали проведення соціологічного дослідження щодо виявлення ролі соціального середовища в реалізації інтеркультурної політики міста.

Запропонована анкета містить питання щодо виявлення шляхів боротьби з фейками, дискримінацією на етнічному та релігійному підґрунті, визначення індикаторів підвищення інтеркультурної компетенції державних службовців, механізмів ефективної взаємодії та інтеркультурної солідарності мелітопольської громади.

Оскільки для запобігання поширенню коронавірусу, дбаючи про безпеку власну та суспільну, ми залишаємося вдома та обмежуємо соціальні зв'язки до допустимого мінімуму, Центр соціологічних досліджень МДПУ ім. Б. Хмельницького з 24 квітня по 8 травня 2020 року провів анкетування в режимі онлайн-опитування із застосуванням Google Forms (Соціологічні маркери інтеркультурного картування Мелітополя, 2020). Після підведення підсумків опитування всі пересічні мешканці міста за бажанням змогли ознайомитися з його результатами. Для Мелітопольської міської ради вони стануть доречним доповненням для створення наступного стратегічного документу для роботи міста в галузі ІСС.

Вибірка дослідження: у дослідженні взяли участь 500 респондентів, віком від 12 років і старші, що проживають у місті Мелітополі. Вибірка неповторна (із забезпеченням фіксації IP-адреси респондента під час он-лайн сесії), стохастична. Теоретична похибка вибірки не перевищує 4,3% за довірчої ймовірності 95%.

Демографічна характеристика учасників дослідження: гендерні показники: жінки 86%, чоловіки 14%. Вікові показники: 12-15 років – 3%; 16-22 років; 23-29 років – 11%; 30-39 років – 24%; 40-49 років – 32%; 50-59 років – 22%; 60 і старше – 3%.

Мелітополь недаремно називають містом ста культур і народів. Проведене соціологічне дослідження щодо виявлення ролі соціального середовища в у формуванні інтеркультурної компетентності мешканців міста дозволило охарактеризувати чинний стан міжкультурної взаємодії представників різних етносів, культур, спільнот і конфесій, виявити основні

тенденції та проблеми інтеркультурної політики мелітопольської багатонаціональної громади.

Провідною характеристикою є безумовне визнання етнокультурного багатоманіття Мелітопольщини чинником зростання культурного капіталу міста і регіону переважною більшістю респондентів (82% цілковито поділяють цю точку зору, 14% – «скоріше так, ніж ні»; «скоріше ні, ніж так» 2%; «ні» – 1%; важко відповісти 1%.)

Більшість опитаних погоджується з тим, що в Мелітополі склалися дружні відносини між:

- представниками різних етносів («так» – 68,8%; «скоріше так, ніж ні» – 28,4%; «скоріше ні, ніж так» – 1,2%; «ні» – 0,8%; «важко відповісти» – 0,8%);

- представниками різних релігійних громад («так» – 52,6%; «скоріше так, ніж ні» – 35,6%; «скоріше ні, ніж так» – 4,6%; «ні» – 1,4%; «важко відповісти» – 5,8%.

Позитивно щодо бажання частішого спілкування в громадських місцях із представниками:

- різних етнічних спільнот висловилися 60,6% мелітопольців (з певними застереженнями – «так, однак, дивлячись з ким» – 28,6%; важко відповісти – 6,4%; «ні» – 4,4%);

- різних релігійних віросповідань 32,8% мелітопольців (з певними застереженнями – «так, однак, дивлячись з ким 30,8%; «ні» – 21,4%; «важко відповісти» – 15%).

Спілкування з представниками іншого етносу чи релігії як чинник духовного і морального збагачення беззастережно вважає 54% мелітопольської молоді, а 34% – «скоріше так, ніж ні» («важко відповісти» – 6%; «скоріше ні, ніж так» – 4%; «ні» – 2%).

Почуття гордості від причетності до своєї національності відчують 65% опитаних («не відчують ніяких емоцій» – 16%); 85% респондентів висловлюють задоволення тим, як складаються їхні стосунки з представниками інших народів («важко відповісти» – 13%; «не задоволені» – 2%).

Переважає більшість опитаних (63%) не засвідчує жодної дискримінації чи негативного ставлення до людей іншого етнічного походження та щодо мови спілкування («частково відчують» це 24%; «важко відповісти» – 8%; «засвідчують дискримінацію за наведеними ознаками» – 5% опитаних), 70,7% респондентів не доводилося особисто стикатися з недружнім ставленням до людей їхньої національності, 26,1% – «засвідчує окремі випадки», «досить часто» – 2,6%; «постійно» – 0,6%.

Місця, де опитані респонденти зустрічалися з недружнім ставленням, за частотою випадків характеризуються так: в коментарях до інтернет публікацій – 47,6%; на вулиці, в транспорті, в черзі і т.п. – 42%; в ЗМІ (преса, телебачення, інтернет – 19,9%; в публічних висловлюваннях політиків – 17,3%; в колективі, де працюють, навчаються – 9,5%; в культурно-дозвіллевих закладах – 6,5%; в державних установах – 6,1%; інше: за місцем проживання, з сусідами, під час військової служби, за кордоном – 13,4%).

Найбільш частими виявами недружнього ставлення респонденти називають такі: «груба образа на адресу особи» – 39,4%; «неповага до звичаїв, традицій різних народів» – 30,7%; «зневажливе ставлення до людини» – 29,8%; «ксенофобські публікації, висловлювання» – 23,9%; «побутовий шовінізмом і націоналізмом» – 21,6%; «зневажливе ставлення до віросповідання» – 19,7%; «нетолерантні висловлювання політиків» – 17%; «обговорення територіальних домагань» – 15,1%; «небажання знайомитися з культурою інших» – 11,5%; «розлучення на національному ґрунті» – 7,8%; «загроза погромів і різного роду розправ» – 7,3%; «відмова при працевлаштуванні» – 2,8%; «заниження оцінок у

навчальних закладах» – 2,3%; «відмова в просуванні по службі» – 0,9%; «відмова реєстрації фірм» – 0,9%.

Наявність в медіапросторі фейків або пропаганди, що несе негативну інформацію про етнос, релігійну конфесію, субкультуру, ЛГБТ-спільноту «час від часу» засвідчують 38%; «не зустрічали» – 46%; («важко відповісти» – 8%; «так, постійно» – 8%) Варіанти відповідей щодо місць, де респонденти засвідчують фейки та пропаганду негативного ставлення до етносів, релігійних конфесій, субкультур, ЛГБТ-спільнот, розподіляються так: в ЗМІ (преса, телебачення – 66,9%; в коментарях до інтернет – 53,1%; в публічних висловлюваннях – 16%; в колективі, де працюєте – 5,8%; в державних установах – 3,3%; в муніципальних установах – 1,8%).

Інформацією щодо наявності у місті організацій чи муніципальних/або недержавних служб протидії фейкам, пропаганді, маніпуляціям свідомістю містян володіють лише 4% («важко сказати» – 79%; «не знають» – 17%).

Про факти використання негативних стереотипів місцевими ЗМІ у зображенні мігрантів/меншин, релігійних конфесій, форми контролю органів влади і міської громади респонденти мало обізнані («важко сказати» – 72%; «ніяк» – 15%; «мерія вимагає публічного пояснення від редакції й автора публікації» – 13%).

Бажаними посередниками і соціальними партнерами при вирішенні можливих конфліктів та для ефективної протидії випадкам насильства і правопорушень на тлі міжетнічної нетерпимості респонденти найчастіше обирають представників таких соціальних груп і структур:

- авторитетних представників відповідних етнокультурних спільнот – 32,5%; своїх друзів та знайомих – 28,7%;
- органи охорони закону, правопорядку та поліцію – 27,1%;
- знайомих членів національно-культурних товариств – 26,9%;
- гарного адвоката – 20,8%;
- громадську раду при виконавчому комітеті – 14,4%;
- службу управління соціального захисту населення – 10%;
- службу управління з внутрішньої політики – 3,4%;
- священика – 3,2%;
- депутата – 2,4%;
- залишився/лися наодинці зі своєю проблемою – 5,6%; інше – 0,6%.

Окремий блок відповідей демонструє бачення членами мелітопольської громади шляхів активізації міжкультурного і міжконфесійного спілкування, виокремлення механізмів залучення мелітопольців до розвінчання міфів і страхів щодо певних культур і релігій.

Рейтинг бажаних (найбільш ефективних, на погляд респондентів) заходів виглядає так:

- культурно-мистецькі заходи з популяризації надбання етнічних культур – 69,8%;
- просвітницькі програми з національно-культурної тематики на телебаченні – 42,6%;
- спортивні заходи задля популяризації національних видів спортивних змагань – 39,8%;
- соціально-мистецькі акції, які сприяють ознайомленню широкого загалу з історичним культурним надбанням етнічних груп підтримують близько третини опитаних – 29,2%;
- проведення історико-культурних квестів різноманітного спрямування – 27,4%;
- потенціал у більш широкому використанні ресурсу міського культурного простору вбачають 15,8% (наприклад, екскурсії до храмів різних конфесій, організовані екскурсії у місця компактного проживання етнічних груп – 14,6%);

- до розроблення та виготовлення друкованої продукції етнокультурної тематики позитивно ставляться – 10,2%;

- визначення активних агентів міжкультурної взаємодії та позитивних змін у соціокультурному міському середовищі з числа представників етнічних спільнот вважають значущим чинником розвитку інтеркультурної громади 8,6% респондентів (рис.1).

Рисунок 1: Результати опитування щодо розвінчання міфів і страхів

Перелік основних чинників підвищення якості міжкультурної взаємодії у місті, отриманий від респондентів щодо конкретних заходів, рубрикованих у опитуванні як «інше», зводиться до таких:

- Переважна більшість запитів членів мелітопольської інтеркультурної громади щодо проблеми налагодження міжетнічного і міжконфесійного взаємопорозуміння стосується питань якості освіти, оскільки лише належний рівень освіти зумовлює відповідну культуру поведінки.

- мелітопольці виявляють велику занепокоєність як щодо порушень принципу самовизначення з питань етнокультурного просвітництва національних спільнот, так і щодо можливості обирати спрямування, засоби і форми такої діяльності.

- мелітопольці вважають за потрібне удосконалити механізми контролю за проявами етнічно нетолерантної публічної поведінки та адміністративних стягнень за порушення.

Обізнаність з організацією в місті заходів у галузі культури, мистецтва із залученням представників різних етнічних спільнот виявили 90,8%; («іноді» – 6,8%; «важко відповісти» – 1,8%; «не організовує» – 0,6%.); в галузі спорту, із залученням представників різних етнічних спільнот – 58,6% («іноді» – 13%; «важко відповісти» – 24%; «не організовує» – 4,4%).

Свою обізнаність із існуванням комунікативних центрів міжкультурної взаємодії етнічних спільнот (спеціалізованих центрів, закладів та місць відпочинку, де можна зустріти людей різного етнічного походження чи різних релігійних впадобань (наприклад, міські площі, торговельні центри, кінотеатри, кафе тощо), виявили 73% опитаних.

Знають, що такі заклади існують, але водночас вважають, що їх надто мало для Мелітополя, близько 14% респондентів. Не можуть відповісти впевнено на запитання 12%; стверджує відсутність таких місць для мешканців міста менше 1% респондентів (рис.2).

Рисунок 2: Результати анкетування щодо існування у місць для зустрічі людей різного етнічного походження чи різних релігійних вподобань

Відповіді респондентів демонструють посередній рівень обізнаності населення щодо наявності ефективних громадських органів координації взаємодії міських етнокультурних груп. Тверде переконання, що в місті існує відповідний громадський орган (Рада або щось подібне), незалежний від міської влади, який представляє всі етнічні спільноти, має лише близько третини опитаних (36,8%); Дві третини опитаних не мають відповіді на це питання («важко сказати» – 58%), або переконані у відсутності («чи бездіяльності») такого органу («ні» – 5,2%)

Опитування виявляє значну зацікавленість членів міської громади у залученні додаткових коштів на популяризацію принципів консолідації громади з місцевого бюджету – цю ідею підтримують 49,2% респондентів. Водночас, 41,2% опитаних висловлюють сумніви щодо доцільності та ефективності додаткового фінансування.

Проведення опитування громадської думки дозволило надійно й якісно вивчити як окремі реперні моменти інтеркультурної громади, так і розгледіти загальну систему побудови й розвитку міжетнічної взаємодії у міському середовищі у напрямку підвищення рівня інтеркультурної компетентності. Результати дослідження є основою для розробки Комплексної програми міжкультурної інтеграції міста на 2021-2023 роки, одним із напрямків якої є підвищення рівня інтеркультурної компетентності як представників муніципальних органів влади, так і пересічних мешканців міста. Інтеркультурність як соціальний пріоритет розвитку Мелітополя, поступово стає ресурсом його життєдіяльності, джерелом накопичення культурного капіталу, який потенційно може конвертуватися в політичний, і стане чинником консолідації міської громади на основі громадянських цінностей та соціальної відповідальності (Bukricieva & Afanasieva, 2020).

Література

- Afanasieva L., Bukrieva I., Glyns'ka L., Orlov A., Hlebova N. (2020). Intercultural City in the Context of a Polyethnic Community Governing. *Journal of History Culture and Art Research* 9(2). 195-206.
- Bukrieva I., Afanasieva L. (2020). Influence of an Intercultural Factor on the Formation of Sociocultural Capital of a Polyethnic City. *Fudan Journal of the Humanities and Social Sciences*. <https://link.springer.com/article/10.1007/s40647-020-00301-7>.
- Соціологічні маркери інтеркультурного картування Мелітополя (2020). Авт. колектив: Л. Афанасьєва, А. Орлов [та ін.]. Мелітополь, 2020. 63 с.